

7) art. 69 otrzymuje brzmienie:

„Art. 69. Upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej do umarzania nieściągalnych należności Skarbu Państwa z tytułu nienależnie wypłaconych kwot zaopatrzenia pieniężnego oraz takich należności z tego tytułu, które powstały bez winy dłużnika, a których ściągnięcie mogło by spowodować jego ruinę materialną.”

8) w art. 73 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) inwalidom i pozostałym po nich wdowom, którym władze zaborcze przyznały zaopatrzenie z tytułu uszkodzenia zdrowia, doznanego w związku przyczynowym ze służbą wojskową, pełnioną przed dniem 1 sierpnia 1914 r.”

Art. 2. Zaopatrzenie pieniężne w przypadkach, przewidzianych w art. 31 ust. 3 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim, nie może być przy-

znane za okres wcześniejszy niż od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu ogłoszenia ustawy.

Art. 3. Inwalidzi-funkcjonariusze służby bezpieczeństwa publicznego mogą zgłaszać roszczenia do zaopatrzenia od dnia stwierdzenia okoliczności, uprawniających do zaopatrzenia, najpóźniej jednak do końca jednego roku po zwolnieniu ze służby.

Art. 4. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

53

U S T A W A

z dnia 14 lutego 1952 r.

o ustroju i zakresie działania administracji celnej.

Art. 1. Sprawy administracji celnej należą do zakresu działania Ministra Handlu Zagranicznego.

Art. 2. 1. Do zakresu działania administracji celnej należy: kontrola legalności obrotu towarowego z zagranicą w ruchu osobowym i towarowym, zwalczanie przestępczości celnej w związku z wykonywaniem tej kontroli, czynności statystyczno-celne, wymiar i pobór należności celnych i innych obciążających obrót towarowy z zagranicą lub przypadających z tytułu dokonania kontroli celnej.

2. Zakres działania organów administracji celnej określają przepisy prawa celnego i inne przepisy szczególne.

3. Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu z właściwymi ministrami może poruczyć organom administracji celnej wykonywanie niektórych czynności urzędowych, należących do zakresu działania innych organów państwowych.

Art. 3. Organami administracji celnej są:

- 1) Centralny Zarząd Ceł, wchodzący w skład Ministerstwa Handlu Zagranicznego jako centralny organ administracji celnej,
- 2) urzędy celne jako organy terenowe, podległe Centralnemu Zarządowi Ceł.

Art. 4. 1. Urzędy celne tworzy i znosi Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i z zainteresowanymi ministrami oraz za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

2. W zarządzeniu o utworzeniu urzędu celnego Minister Handlu Zagranicznego:

- 1) określa jego właściwość rzeczową i miejscową,
- 2) ustala organizację wewnętrzną urzędu celnego,
- 3) oznacza miejsce i godziny dla wykonywania czynności urzędowych.

3. Zarządzenia o utworzeniu lub zniesieniu urzędów celnych podlegają ogłoszeniu w Monitorze Polskim.

Art. 5. W przypadku dokonania przez urzędy celne na wniosek strony czynności, związanej z kontrolą celną poza miejscem lub godzinami urzędowania, strona zobowiązana jest wyłożyć koszty dokonania czynności oraz uiścić dodatkową opłatę, której wysokość, zasady wymiaru i poboru oraz zwolnienia od niej i ulgi określi Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów w drodze rozporządzenia.

Art. 6. Rada Ministrów określi zasady współdziałania organów administracji celnej z organami innych działów administracji państwowej, a w szczególności rodzaj i zakres niezbędnych świadczeń innych działów administracji państwowej na rzecz administracji celnej.

Art. 7. Rada Ministrów określi, którzy pracownicy administracji celnej obowiązani są pełnić służbę w umundurowaniu, oraz ustali zasady przydziału, wzór i odznaki tego umundurowania.

Art. 8. 1. Sprawy, zastrzeżone w obowiązujących przepisach właściwości dyrekcyj ceł, przechodzą do zakresu działania Centralnego Zarządu Ceł.

2. Minister Handlu Zagranicznego może niektóre sprawy, wymienione w ust. 1, przekazać urzędowi celny.

Art. 9. Tracą moc wszystkie przepisy dotychczasowe w sprawach, unormowanych niniejszą ustawą, a w szczególności:

- 1) art. 6 i 44 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z późniejszymi zmianami),
- 2) utrzymane dotychczas w mocy przepisy dekretu z dnia 11 kwietnia 1945 r. o ustroju władz administracji skarbowej oraz skarbowych organów wyko-

nawczych (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 12, poz. 64, z 1946 r. Nr 34, poz. 209 i z 1947 r. Nr 24, poz. 95), dotyczące administracji celnej.

Art. 10. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Handlu Zagranicznego.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1952 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Handlu Zagranicznego: w z. *C. Bajra*

54

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lutego 1952 r.

w sprawie tabeli stanowisk i zaszeregowania do grup uposażenia oraz dodatków funkcyjnych, służbowych i lokalnych pracowników wojewódzkich zarządów dróg publicznych.

Na podstawie art. 5, 6, 7 ust. 2 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do pracowników wojewódzkich zarządów dróg publicznych.

§ 2. 1. Ustanawia się dla pracowników wymienionych w § 1 tabelę stanowisk, stanowiącą załącznik do niniejszego rozporządzenia.

2. Tabela stanowisk określa stanowiska służbowe i przewidziane dla poszczególnych stanowisk grupy uposażenia zasadniczego oraz stawki dodatków funkcyjnych i dodatków służbowych.

§ 3. 1. Grupami uposażenia w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są grupy uposażenia zasadniczego, określone w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie kwot uposażenia zasadniczego i dodatków lokalnych dla pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 82).

2. Stawkami dodatków funkcyjnych i dodatków służbowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są stawki określone w §§ 2 i 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 94 i Nr 53, poz. 406).

§ 4. 1. Przy zaszeregowaniu pracowników stosuje się przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grup uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej, oraz pracowników samorządowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 92).

2. Pracowników podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej przenoszonych do wojewódzkich zarządów dróg publicznych właściwa władza zaszeregowuje z dniem przeniesienia do jednej z grup uposażenia, przewidzianej w tabeli (§ 2) dla zajmowanego przez nich stanowiska. Zaszeregowania dokonuje się przy odpowiednim stosowaniu przepisów §§ 5, 10, 15 i 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk i zaszeregowania do grup uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej, oraz pracowników samorządowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 92).

§ 5. Pracownikom przysługują dodatki lokalne w wysokości i na zasadach, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie kwot uposażenia zasadniczego i dodatków lokalnych dla pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 82).

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Transportu Drogowego i Lotniczego oraz Ministrowi Finansów.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*